

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200665
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1017200665.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): K. S., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, N., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Juristi s.r.o., IČO: 51 941 244, so sídlom Krivá 3, Košice, proti žalovanému: Národná banka Slovenska, so sídlom Imricha Karvaša 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. OLP-12/2016-S zo dňa 21.02.2017, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/87/2017-66 zo dňa 23.05.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Národná banka Slovenska, Útvar dohľadu nad finančným trhom, ako prvoinštančný orgán verejnej správy, rozhodnutím č. ODT-2039/2016-3 zo dňa 19.05.2016 podľa ustanovenia § 144 ods. 4 písm. a) v spojení s ustanovením § 144 ods. 1 písm. e) zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách (ďalej len „zákon č. 566/2001 Z. z.“ alebo „zákon o cenných papieroch“) uložil žalobcovi ako členovi predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a. s., IČO: 31 651 682, so sídlom Slavkovská cesta 54, 060 01 Kežmarok, pokutu 3.000 eur za porušenie ustanovení § 170 ods. 3 a § 119 zákona o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom (ďalej len „zákon č. 747/2004 Z. z.“ alebo „zákon o dohľade“) ktorých sa dopustil tým, že ako člen orgánu, ktorý riadi spoločnosť Podtatranská hydina a. s. a koná v jej mene, nezabezpečil splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 05.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2014. Žalobca bol povinný pokutu zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OLP-12/2016-S zo dňa 21.02.2017 zmenil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvej inštancie tak, že podľa ustanovenia § 144 ods. 4 písm. a) v spojení s ustanovením § 144 ods. 1 písm. e) zákona o cenných papieroch žalobcovi ako členovi predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. uložil pokutu 3.000 eur za porušenie ustanovení § 170 ods. 3 a §119 zákona o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona o dohľade tým, že ako člen orgánu (predstavenstva - štatutárneho orgánu), ktorý riadi spoločnosť Podtatranská hydina, a.s. a koná v jej mene, nezabezpečil splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť odo dňa 15.04.2014 a zároveň zamietol rozklad zo dňa 07.06.2016, ktorý podal žalobca. Žalovaný pristúpil k zmene prvoinštančného rozhodnutia orgánu verejnej správy z dôvodu, že v jeho výrokovej časti a v odôvodnení je zjavne nesprávne uvedený dátum vydania (05.03.2014) a právoplatnosti (14.04.2014) rozhodnutia č. ODT-11265/2013-3. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný konštatoval, vzhľadom k tomu, že prvoinštančné rozhodnutie bolo vydané po správnom zistení skutkového stavu a je vecne a právne správne v súlade so zákonom, preto žalovaný konštatuje, že sa stotožnil so skutkovými zisteniami získanými v rámci prvoinštančného konania a nie je dôvod na zrušenie prvoinštančného rozhodnutia.

II. Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“ alebo „Správny súdny poriadok“) žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd poznamenal, že predmetom súdneho prieskumu bolo preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím NBS ÚDF č. ODT-2039/2016-3 zo dňa 19.05.2016.

5. V prvom rade sa krajský súd venoval námietke žalovaného o oneskorenom podaní žaloby. Z doručky napadnutého rozhodnutia žalovaného mal za preukázané, že predmetné rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 02.03.2017 a z obálky podania žalobcu adresovaného krajskému súdu, mal zistené, že žalobca podal žalobu na poštovú prepravu dňa 28.04.2017. Zákonná dvojmesačná lehota na podanie žaloby uplynula teda dňa 02.05.2017, z čoho ustálil, že žalobca podal žalobu na súd včas.

6. Podľa názoru súdu neobstojí námietka žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred prvostupňovým orgánom, nakoľko dňa 20.04.2016 sa uskutočnilo v Národnej banke Slovenska oboznámenie so spisovým podkladom č. ODT-2039/2016 ku konaniu, ktorého sa žalobca zúčastnil osobne, nemal k nemu žiadne pripomienky a zotrval na svojom stanovisku uvedenom vo vyjadrení k oznámeniu o začatí konania, čo vyplýva zo zápisnice zo dňa 20.04.2016 z jeho oboznamovania sa s týmto spisovým podkladom. Žalobca uvedené skutočnosti potvrdil svojím podpisom. Žalobca teda mal zákonnú možnosť sa vyjadriť k obsahu spisového podkladu č. ODT-2039/2016 ku konaniu, ktorú napriek výzve žalovanej nevyužil a nevyjadril sa viac k danej veci.

7. Správny súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu o neúplne zistenom skutkovom stave prvostupňovým a aj druhostupňovým orgánom. Uviedol, že z rozhodnutia Burzy cenných papierov (BCPB) zverejnenom v Burzovom vestníku č. 35 zo dňa 04.09.2012, bolo v konaní preukázané, že v dôsledku nespĺnenia si zákonnej informačnej povinnosti spoločnosti Podtatranská hydina a.s. voči BCPB podľa ustanovenia § 34 ods. 1 zákona č. 429/2002 Z. z. o burze cenných papierov, a to nepredloženia ročnej finančnej správy za rok 2011 spolu s dokladom o jej zverejnení, bolo ukončené obchodovanie s cennými papiermi ňou vydanéj emisie ISIN CS0009022454 na regulovanom voľnom trhu BCPB, ktoré boli s účinnosťou od 02.09.2012 vylúčené z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB v súlade s článkom 10 ods. 10.3 pravidiel regulovaného voľného trhu BCPB, ako aj z rozhodnutia NBS ÚDF č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktorým okrem pokuty vo výške 10.000 eur, uložila NBS ÚDF obchodnej spoločnosti Podtatranská hydina a.s. opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov spočívajúce v tom, že do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia má spoločnosť povinnosť uskutočniť úkony vedúce k vyhláseniu povinnej ponuky na prevzatie vlastných

akcií v súlade s ustanoveniami zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch.

8. Správny súd v ďalšom poukázal na to, že žalobca vyššie uvedené skutočnosti v konaní nepopieral, naopak v písomnom vyjadrení k veci zo dňa 11.03.2016 uviedol, že povinnosť uloženú zákonom spoločnosť Podtatranská hydina a. s. nemohla splniť z dôvodu, že zákonnou prekážkou na uskutočnenie povinnej ponuky na prevzatie vlastných akcií je nedostatok finančných prostriedkov potrebných na úhradu protiplnenia a poukázal na ustanovenie § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka, v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov a uviedol, že ak by členovia predstavenstva prijali akékoľvek rozhodnutie smerujúce k odkúpeniu akcií za tejto nepriaznivej finančnej situácie, konali by proti záujmom spoločnosti a všetkých jej akcionárov, pretože by to viedlo k zániku spoločnosti a zároveň by uprednostnili záujmy niektorých akcionárov (ktorí sa dlhodobo snažia o odpredaj svojich akcií) proti záujmom ďalších akcionárov.

9. K uvedenému, opierajúc sa o ustálenú rozhodovaciu činnosť súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/15/2014 zo dňa 30.06.2015) krajský súd konštatoval, že nepriaznivá finančná situácia emitenta cenných papierov nie je zákonným dôvodom na to, aby sa emitent zbavil svojej vzniknutej a trvajúcej zákonnej povinnosti vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie všetkých ním vydaných (emitovaných) akcií, čo platí aj pre spoločnosť Podtatranská hydina a.s. ako emitenta ňou vydaných akcií.

10. V zmysle vyššie uvedeného, sa správny súd nestotožnil s námietkou žalobcu, ktorý poukázal na ustanovenie § 114 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch, podľa ktorého žalobca môže zverejniť oznámenie o ponuke na prevzatie vlastných akcií podľa ustanovenia § 115 ods. 1 tohto zákona a vyhodnotil ju ako nedôvodnú.

11. Na základe vyššie uvedených skutočností mal krajský súd za to, že nemožno prisvedčiť ani námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a že je nezrozumiteľné a nie je riadne odôvodnené. V tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový orgán mal dostatok skutkových podkladov pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, ktoré riadne odôvodnil a druhostupňový orgán sa riadne vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými v rozklade voči prvostupňovému rozhodnutiu.

12. K námietke žalobcu, že rozhodnutie prvostupňového orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovvej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie a že nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce a nevyhnutné, aby sa riadne vyložil aj obsah normy, krajský súd uviedol, že prvostupňové rozhodnutie ako aj druhostupňové rozhodnutie, obsahujú uvedenie príslušných zákonných ustanovení, o ktoré sa žalovaný opieral, a to spolu s ich výkladom. Súd z tohto dôvodu ani túto námietku nepovažoval za dôvodnú.

13. Krajský súd dospel k záveru, že v konaní bola dostatočne preukázaná existencia správneho deliktu nezabezpečenie žalobcom, ako členom predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s., splnenia právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT- 11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 a to, nespĺnenie opatrenia na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov spočívajúce v tom, že spoločnosť do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia mala povinnosť uskutočniť úkony vedúce k vyhláseniu povinnej ponuky na prevzatie vlastných akcií v súlade s ustanoveniami zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a nespochybňoval ju ani samotný žalobca, ktorý v podanom rozklade proti prvostupňovému rozhodnutiu nepopieral zistené skutočnosti v konaní, bránil sa iba tým, že ako jednotlivец (člen predstavenstva) nezavinil daný stav a nemohol ho svojím konaním sám zmeniť a požiadal o prípadné zníženie uloženej pokuty.

14. V konaní mal súd za preukázané (z výpisu z obchodného registra), že členom predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s. bol v danom období aj žalobca, ktorému ako štatutárnemu zástupcovi vyplývali povinnosti jednak z ustanovenia § 170 ods. 3 a z ustanovenia § 119 zákona č.

566/2001 Z. z. o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade ako aj z ustanovení Obchodného zákonníka § 191 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 194 ods. 5.

15. K námietke žalobcu, že daný stav nezavinil a ako jednotlivec nemôže rozhodovať a konať samostatne, teda ani vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie akcií, súd dal do povedomia, že v zmysle ustanovení § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka sa v danom prípade jedná o objektívnu zodpovednosť, členovia predstavenstva spoločnosti nemôžu pôsobnosť a zodpovednosť predstavenstva v rozpore so zákonom (nezákonne) preniesť na inú osobu, resp. zbavovať sa svojej zodpovednosti, preto túto jeho námietku považoval za právne irelevantnú.

16. K námietke žalobcu, že uložená pokuta vo výške 3.000 eur je neprimerane vysoká, súd konštatoval, že predmetná sankcia bola uložená žalobcovi ako členovi predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s. za závažné porušenie jeho povinnosti podľa ustanovenia § 170 ods. 3 a ustanovenia § 119 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade ako aj v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka § 191 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 194 ods. 5, z dôvodu, že ako člen predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s. mal zákonné povinnosti vyplývajúce mu z Obchodného zákonníka vykonávať s náležitou odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami všetkých akcionárov akciovej spoločnosti; mal povinnosť zabezpečiť splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. NBS ÚDF č.ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014. Nakoľko si spoločnosť Podtatranská hydina a. s. ešte stále nespĺnila povinnosť vyhlásiť a uskutočniť povinnú ponuku na prevzatie vlastných akcií, pretrváva závažné porušenie spoločnosťou ustanovení § 170 ods. 3 a § 119 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch. Nekonáním žalobcu boli poškodené záujmy akcionárov tým, že im po vylúčení akcií z regulovaného voľného trhu BCPB nebolo poskytnuté za cenné papiere primerané protiplnenie, ak by využili ponuku na odkúpenie akcií, ktorú podľa zákona bola spoločnosť Podtatranská hydina a.s. povinná vyhlásiť, a preto miera jeho zavinenia na vzniknutej situácii je značná, čo má významný negatívny vplyv na dôveryhodnosť dohliadaných subjektov finančného trhu (kapitálového trhu), ako aj na výkon dohľadu nad finančným trhom. Podľa názoru súdu žalobca, ako osoba s riadiacou zodpovednosťou u emitenta cenných papierov svojou nečinnosťou zapríčinil a je zodpovedný za doteraz pretrvávajúci nezákonný stav. Krajský súd dodal, že pokuta bola uložená nielen žalobcovi, ale rovnako sa postupovalo aj proti ďalším členom predstavenstva tejto spoločnosti.

17. Podľa názoru súdu, žalovaný pri stanovení výšky pokuty žalobcovi v sume 3.000 eur postupoval v rámci zákonného rozpätia ako aj správneho uváženia a zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca, ako člen predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s., bol postihovaný prvýkrát za pretrvávajúci nezákonný stav, a preto mu bola uložená sankcia vo forme pokuty vo výške 0,452 %. Krajský súd mal za to, že uložená pokuta je primeraná k zistenému porušeniu zákona.

18. Keďže spoločnosť Podtatranská hydina a.s., ako emitent ňou vydaných akcií si nespĺnila svoje informačné povinnosti voči Burze cenných papierov (BCPB), tak svojou nečinnosťou zapríčinila a je zodpovedná za stav spočívajúci v tom, že s ňou vydanými akciami sa prestalo obchodovať na regulovanom voľnom trhu BCPB a zároveň si spoločnosť Podtatranská hydina a.s. ako emitent vedome nespĺnila ani vzniknutú zákonnú povinnosť vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie ňou vydaných akcií, t. j. na ich kúpu od akcionárov a z tohto dôvodu poškodila záujmy jej akcionárov, lebo boli obmedzené zákonné práva akcionárov rozhodnúť sa odpredať cenné papiere (akcie) spoločnosti Podtatranská hydina a.s., ako emitentovi týchto cenných papierov (akcií). Preto súd vyhodnotil žalobcom tvrdené dôvody, že žalovaný nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav veci, za subjektívne a ničím nepreukázané.

19. Krajský súd, s poukazom na vyššie uvedené dôvody, dospel k záveru, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia; postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie a v ňom prijaté závery boli súladné so zákonom, s námietkami žalobcu sa orgány verejnej správy vysporiadali dostačujúcim spôsobom ako v prvostupňovom, tak aj v druhostupňovom rozhodnutí a z

odôvodnenia napadnutých rozhodnutí je zrejmé, na základe akej správnej úvahy orgán verejnej správy zistený skutkový stav posúdil, preto správny súd postupom podľa § 190 S.s.p. žalobu zamietol.

III. Konanie na kasačnom súde

20. Rozsudok napadol sťažovateľ kasačnou sťažnosťou z dôvodov, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. a nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.

21. Sťažovateľ uviedol, že z práva na súdnu ochranu, zakotveného v Ústave Slovenskej republiky, nepochybne vyplýva aj právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, vyžadujúce to, aby sa súd so všetkými skutočnosťami podstatnými a významnými pre rozhodnutie vyrovnal dostatočným spôsobom. Sťažovateľ mal za to, že uvedenou vlastnosťou odôvodnenie napadnutého rozsudku nedisponuje.

22. Vyrovnanie sa krajského súdu s námietkou sťažovateľa podľa bodu č. 44 odôvodnenia iba prostredníctvom všeobecnej formulácie, že vykonať ústne pojednávanie nebolo potrebné z dôvodu, že prvostupňové konanie prebiehalo na základe zistených a preukázaných skutočností vyplývajúcich najmä z listinných dôkazov a z notariet, bez bližšej konkretizácie toho, aké konkrétne skutočnosti sa preukazovali a z akých konkrétnych dôkazov vyplývali, nemohlo podľa názoru sťažovateľa znamenať vyrovnanie sa s jeho námietkou dostatočným spôsobom.

23. Mal za to, že rovnako to platí aj pri vyrovnaní sa krajského súdu s námietkou sťažovateľa podľa bodu č. 50 odôvodnenia, kde krajský súd dôvodil iba bližšie neodôvodnenou konštatáciou o riadnom odôvodnení a vysporiadaní sa správnych orgánov so všetkými dôvodmi, a to na základe dostatku skutkových podkladov, a tiež uvedením, že správny orgán konštatoval, že hodnotenie získaných dôkazov bolo vykonané na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, v zmysle ktorej hodnotil dôkazy podľa voľnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti a starostlivo prihliadal na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom ďalej skúmal, či táto konštatácia správneho orgánu bola opodstatnená. Sťažovateľ formuloval záver, že ním poukázané nedostatky spôsobujú nepreskúmateľnosť predmetných záverov krajského súdu, a vyznačujú sa prvkom arbitrárnosti.

24. Následne sťažovateľ poukázal na to, že krajský súd nevzal do úvahy jeho argumentáciu ustanovením § 114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. vyrovnajúc sa s ňou iba odkazom na rozdielny záver vyplývajúci z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov, pričom tento záver nie je nijakým spôsobom odôvodnený ako v napadnutom rozsudku, tak ani v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/5/2014, a podľa sťažovateľa je takýto záver arbitrárny a nepreskúmateľný, a zároveň je dôsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. V tejto súvislosti poukázal sťažovateľ na ustanovenie § 115 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z. z. upravujúce náležitosti ponuky na prevzatie akcií, ktoré sa vzťahuje aj na predmetný prípad, a tiež na to, že z ustanovenia § 114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. vyplýva nutnosť jeho aplikácie aj v predmetnej situácii. Podľa názoru sťažovateľa je obsah daných zákonných ustanovení zrejmý, a vyvodenie opačného záveru súdu, hoci podporené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nemá oporu v zákone, účele zákona, a tento odklon od obsahu zákona a jeho účelu nie je ani odôvodnený.

26. Zdôraznil, že neodôvodnený záver nemôže byť na jeho ujmu v rozpore s obsahom a účelom zákona, a to ani pokiaľ je podporený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v inom konaní, ktorého sťažovateľ nebol účastníkom a nemohol ovplyvniť obsah rozsudku v jeho rámci vydanom, a v tejto súvislosti odkázal na možnosť danú v ustanovení § 139 ods. 3 S.s.p. a navrhol, aby v záujme zákonnosti rozhodovacej praxe súdov sa v predmetnom konaní kasačný súd od takejto nesprávnej rozhodovacej

praxe odchýlil.

27. Sťažovateľ zároveň upriamil pozornosť na to, že krajský súd sa nijako nevysporiadal s obsahom ustanovení § 115 ods. 1 a § 114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z., pričom v odôvodnení podľa názoru sťažovateľa nepochopiteľne a bez akéhokoľvek vysvetlenia a naviazania na predmetný skutkový stav citoval ustanovenia § 119 tohto zákona, ktoré sa vzhľadom na ich obsah na predmetný prípad nevzťahujú, čo opäť iba spôsobuje arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a nesprávne právne posúdenie veci.

28. Sťažovateľ poznamenal, že ak by krajský súd postupoval v zmysle obsahu ustanovenia § 115 ods. 1 v spojení s ustanovením § 114 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z., tak by zákonite musel dospieť k záveru, že zodpovednosť sťažovateľa za predmetný priestupok nie je daná, keďže sťažovateľ iba postupoval zákonným spôsobom a v súlade s účelom zákona. Akýkoľvek iný postup v súdnej praxi je totiž podľa sťažovateľa porušením princípu právnej istoty, keďže by sa správanie subjektu práva plne v súlade s jednoznačným zákonným ustanovením čo do obsahu aj jeho účelu, považovalo za nezákonné. Ad absurdum by takáto aplikácia práva spôsobila stav, kedy by subjekty práva pri každom právnom úkone, hoc aj jednoznačne zakotvenom v zákone, boli pod rizikom sankcionovania nútení hľadať, či sa súdy, resp. iné orgány v rámci svojej rozhodovacej činnosti, hoci aj neodôvodnene, od takýchto zákonných pravidiel neodchýlili.

29. Záverom dodal, že v zmysle ustanovenia § 144 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z. z. je možnosť uloženia pokuty fakultatívna, a preto ak sa chcel krajský súd pridržiavať rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ktorú sťažovateľ považuje za nesprávnu), no zároveň fakticky dodržať zákon a jeho účel, tak to mohol vyriešiť neudelením pokuty sťažovateľovi.

30. Sťažovateľ uviedol, že vyššie uvedené nedostatky mali za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

31. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril v podaní zo dňa 03.09.2019, v ktorom uviedol, že dôvody, na ktoré poukazoval sťažovateľ v kasačnej sťažnosti nie sú ničím podložené, ide len o všeobecné účelové tvrdenia sťažovateľa ničím nepreukázané. Krajský súd sa riadne a dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a správne právne posúdil vec.

32. Podľa názoru žalovaného krajský súd v odôvodnení kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku vymenoval a vyhodnotil všetky dôkazy, ktoré preukazovali, že žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred prvostupňovým orgánom NBS.

33. Mal za to, že sťažovateľ neuviedol nič konkrétne, v čom by mal spočívať nesprávny procesný postup krajského súdu, ktorý by sťažovateľovi znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva. Všetky procesné práva voči sťažovateľovi boli krajským súdom zachované, sťažovateľ nepreukázal, že bol ukrátený na svojich procesných právach, a že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. Sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti nepreukázal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko dodržal všetky procesné úkony a správny procesný postup, tak ako to ukladá Správny súdny poriadok.

35. Taktiež neobstojí námietka sťažovateľa, že krajský súd sa riadne nevysporiadal s námietkou v časti odôvodnenia rozsudku v bode 50. Podľa žalovaného ide znovu o účelové, ničím nepodložené a nepreukázané tvrdenia. Navyiac sťažovateľ v sťažnosti aj nesprávne uviedol, že súd mal skúmať správnosť konštatácie správneho orgánu - Národná banka Slovenska nie je správny orgán, ale je právnickou osobou zriadenou podľa § 1 zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska ako

nezávislá centrálna banka Slovenskej republiky.

36. Žalovaný trval na tom, že ako v prvostupňovom rozhodnutí orgánu dohľadu Národnej banky Slovenska, tak aj v druhostupňovom rozhodnutí Bankovej rady Národnej banky Slovenska sa dostatočne a podrobne zaoberal a vysporiadal so všetkými skutočnosťami a dôkazmi, ktoré mali zásadný význam pri posudzovaní a rozhodovaní o uložení pokuty sťažovateľovi. Svoje rozhodnutie podrobne odôvodnil a uviedol, ktoré skutkové zistenia boli podkladom na rozhodnutie, z ktorých dôkazov a akých úvah pri hodnotení dôkazov vychádzal pri svojom rozhodovaní a podľa akých ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov posudzoval skutkový stav. Krajský súd mal za preukázané, že žalovaný sa tiež riadne vysporiadal so všetkými dôvodmi uvedenými v rozklade žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu NBS.

37. Sťažovateľ podľa žalovaného nepreukázal, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný a že sa vyznačuje prvkom arbitrárnosti. Zo strany sťažovateľa ide len o zavádzajúce, účelové a ničím nepreukázané tvrdenia.

38. V ďalšom žalovaný zdôraznil, že nie je pravdou, že krajský súd nevzal do úvahy argumentáciu sťažovateľa k ustanoveniu § 114 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z., a že svoje tvrdenie krajský súd nesprávne podporil rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/15/2014. Podľa žalovaného sťažovateľ sa znovu len výňatkom textu z rozsudku krajského súdu snaží spochybňovať to, že sa krajský súd riadne vecou zaoberal, a že zobral do úvahy jeho argumentáciu ku všetkým jeho námietkam, teda aj k ustanoveniu § 114 ods. 4 a § 115 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. Dodal, že sťažovateľ nemá právo určovať krajskému súdu, či má alebo nemá na podporu svojho rozhodnutia vychádzať z platnej súdnej judikatúry.

39. Vzhľadom na to, že sťažovateľ navrhol, aby sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe podľa § 139 ods. 3 S.s.p., dal žalovaný do pozornosti, že krajský súd nemal dôvod, aby sa odkláňal od ustálenej rozhodovacej praxe, naviac ak ide o obsahovo identické porušenie zákona a následne uloženie pokuty členovi predstavenstva akciovej spoločnosti za pretrvávajúce porušenie ustanovení § 170 ods. 3 a § 119 zákona č. 566/2001 Z. z. v spojení s § 28 ods. 4 zákona o dohľade spočívajúce v pretrvávani protiprávnej nečinnosti účastníka konania tým, že ako člen predstavenstva (štatutárneho orgánu) akciovej spoločnosti nezabezpečil splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia NBS.

40. S poukazom na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky žalovaný konštatoval, že súdy sú pri svojom rozhodovaní viazané ústavnými princípmi a je povinnosťou súdu rešpektovať princíp právnej istoty a zabezpečiť jeho uplatnenie v rozhodovacej činnosti. V súlade s týmto princípom je taký postup, ak sa obdobný prípad rieši rovnakým spôsobom. V opačnom prípade podľa názoru ústavného súdu, ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená, podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania, v danom prípade žalovaného, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Žalovaný námietku sťažovateľa, že rozhodnutie krajského súdu podporené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/5/2014 zo dňa 30.06.2015 nemá oporu v zákone, považoval za neopodstatnenú.

41. Žalovaný mal za to, že len v tom prípade, ak ide o dobrovoľné rozhodnutie akciovej spoločnosti na vyhlásenie ponuky na prevzatie podľa zákona o cenných papieroch je predpokladom na poskytnutie peňažného protiplnenia, aby spoločnosť disponovala dostatočnými finančnými prostriedkami. Spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. zo zákona vznikla povinnosť na vyhlásenie povinnej ponuky na prevzatie, a to z dôvodu, že akcie spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. jej zavinením boli vylúčené z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB. Nepriaznivá finančná situácia emitenta cenných papierov nie je zákonným dôvodom na to, aby sa emitent zbavil svojej vzniknutej a trvajúcej zákonnej povinnosti vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie všetkých ním vydaných (emitovaných) akcií, čo platí aj pre spoločnosť Podtatranská hydina a. s. ako emitenta ňou vydaných akcií.

42. V súdnom konaní na krajskom súde bolo podľa názoru žalovaného preukázané, že sťažovateľ si nespĺnil zákonom o cenných papieroch uloženú povinnosť a nezabezpečil splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Národnej banky Slovenska č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, právoplatného dňa 15.04.2014.

43. Návrh sťažovateľa v kasačnej sťažnosti, že podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z. z. je možnosť uloženia pokuty fakultatívna, vyhodnotil žalovaný za nezmyselný návrh, nemajúci žiadnu oporu v zákone. Krajský súd svojím rozsudkom zamietol správnu žalobu žalobcu a dôvody zamietnutia žaloby riadne odôvodnil. Konštatoval, že žalovaný sa dostačujúcim spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu, postup žalovaného a prijaté závery boli ako v prvostupňovom tak aj v druhostupňovom rozhodnutí žalovaného v súlade so zákonom.

44. Záverom ustálil, že v celej kasačnej sťažnosti sťažovateľ účelovo uvádza ničím nepodložené, nepreukázané a zavádzajúce tvrdenia. Sťažovateľ nepreukázal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a že v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Naopak, žalovaný vyslovil, že považuje kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok za vecne a právne správny, preto navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a nepriznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania.

IV. Právny názor NS SR

45. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. marca 2021 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

46. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. OLP-12/2016-S zo dňa 21.02.2017, ktorým zmenil zjavne nesprávne uvedený dátum vydania a právoplatnosti rozhodnutia č. ODT-11265/2013-3, a to vo výrokovej časti a v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia č. ODT-2039/2016-3 zo dňa 19.05.2016, ktorým bola sťažovateľovi uložená pokuta 3.000 eur za porušenie § 170 ods. 3 a § 119 zákona o cenných papieroch, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a orgánu verejnej správy prvej inštancie, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Podľa § 114 ods. 4 zákona o cenných papieroch, navrhovateľ môže zverejniť oznámenie o ponuke na prevzatie podľa § 115 ods. 1, v rámci ktorej ponúka peňažné protiplnenie, len ak disponuje dostatočnými peňažnými prostriedkami na jeho poskytnutie; ak chce navrhovateľ poskytnúť inú formu protiplnenia, môže zverejniť oznámenie o ponuke na prevzatie, len ak vykonal všetky opatrenia umožňujúce jeho poskytnutie.

Podľa § 115 ods. 1 zákona o cenných papieroch, navrhovateľ je povinný rozhodnutie o tom, že uskutoční ponuku na prevzatie alebo vznik povinnosti uskutočniť ponuku na prevzatie bezodkladne

písomne oznámiť predstavenstvu cieľovej spoločnosti a Národnej banke Slovenska. V prípade povinnej ponuky na prevzatie navrhovateľ v oznámení uvedie aj deň a dôvody vzniku tejto povinnosti a k oznámeniu určenému Národnej banke Slovenska priloží žiadosť o určenie znalca alebo znalecký posudok spĺňajúci podmienky podľa § 118g ods. 7 a 8. Navrhovateľ je povinný oznámenie o ponuke na prevzatie zverejniť v dennej tlači s celoštátnou pôsobnosťou alebo s dostatočným rozšírením v Slovenskej republike a v tých členských štátoch, na regulovaných trhoch ktorých boli akcie cieľovej spoločnosti prijaté na obchodovanie; v prípade zverejnenia oznámenia o ponuke na prevzatie vo viacerých periodikách sa za zverejnenie ponuky na prevzatie považuje dátum prvého zverejnenia.

Podľa § 119 ods. 1 zákona o cenných papieroch, ak valné zhromaždenie akcionárov emitenta kótovaných akcií rozhodne, že akcie vydané týmto emitentom prestanú byť kótované, je emitent povinný vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie na kúpu všetkých kótovaných akcií od akcionárov, ktorí na valnom zhromaždení nehlasovali za rozhodnutie, že tieto akcie prestanú byť kótované, alebo ktorí sa tohto valného zhromaždenia nezúčastnili. V povinnej ponuke na prevzatie sa musí uviesť, že dôvodom vyhlásenia povinnej ponuky na prevzatie je rozhodnutie valného zhromaždenia spoločnosti, že akcie prestanú byť kótované.

Podľa § 119 ods. 2 zákona o cenných papieroch, rozhodnutie valného zhromaždenia o tom, že akcie vydané týmto emitentom prestanú byť kótované, musí mať formu notárskej zápisnice. V notárskej zápisnici z valného zhromaždenia musia byť menovite uvedení akcionári, ktorí hlasovali za rozhodnutie, že akcie spoločnosti prestanú byť kótované.

Podľa § 119 ods. 3 zákona o cenných papieroch, povinnosť podľa odseku 1 sa pokladá za splnenú, ak povinnú ponuku na prevzatie na kúpu všetkých kótovaných akcií od akcionárov, ktorí na valnom zhromaždení nehlasovali za rozhodnutie, že tieto akcie prestanú byť kótované, vyhlási za emitenta iná osoba ako emitent týchto akcií.

Podľa § 119 ods. 4 zákona o cenných papieroch, predstavenstvo spoločnosti je povinné bezodkladne po prijatí rozhodnutia podľa odseku 1 valným zhromaždením oznámiť toto rozhodnutie Národnej banke Slovenska a burze cenných papierov, na ktorej trhu sa s akciami obchoduje. Toto oznámenie doloží notárskou zápisnicou o rozhodnutí valného zhromaždenia podľa odseku 1 a textom povinnej ponuky na prevzatie.

Podľa § 119 ods. 5 zákona o cenných papieroch, burza cenných papierov je povinná skončiť obchodovanie s akciami na trhu kótovaných cenných papierov do piatich dní odo dňa, keď mu emitent oznámi splnenie svojich záväzkov z povinnej ponuky na prevzatie..

Podľa § 144 ods. 1 písm. e) zákona o cenných papieroch, ak Národná banka Slovenska zistí nedostatky v činnosti obchodníka s cennými papiermi alebo pobočky zahraničného obchodníka s cennými papiermi spočívajúce v nedodržiavaní podmienok určených v povolení podľa § 55 alebo § 56 alebo v rozhodnutí o predchádzajúcom súhlase, v nedodržiavaní podmienok alebo povinností vyplývajúcich z iných rozhodnutí Národnej banky Slovenska uložených obchodníkovi s cennými papiermi alebo pobočke zahraničného obchodníka s cennými papiermi, v nedodržiavaní podmienok podľa § 55 ods. 2 a 7 a § 56 ods. 2 a 9, alebo v nedodržiavaní alebo v obchádzaní iných ustanovení tohto zákona, osobitných zákonov 110e) alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na výkon činností obchodníka s cennými papiermi, môže Národná banka Slovenska podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zistených nedostatkov uložiť pokutu obchodníkovi s cennými papiermi alebo zahraničnému obchodníkovi s cennými papiermi od 330 do 664 000 eur.

Podľa § 144 ods. 4 písm. a) zákona o cenných papieroch, ak Národná banka Slovenska zistí nedostatky v činnosti emitenta cenných papierov, vyhlasovateľa verejnej ponuky cenných papierov, osoby žiadajúcej o prijatie na obchodovanie na regulovanom trhu, osoby s riadiacou zodpovednosťou u emitenta a osoby s ňou spriaznenou, ratingovej agentúry alebo vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt spočívajúce v porušení povinností uložených týmto zákonom alebo v obchádzaní

iných ustanovení tohto zákona alebo osobitných zákonov upravujúcich povinnosti kontrolovaných subjektov, 111) právne záväzných aktov Európskej únie upravujúcich činnosť emitenta alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich činnosť emitenta, môže Národná banka Slovenska podľa závažnosti, miery zavinenia a povahy zistených nedostatkov uložiť emitentovi, vyhlasovateľovi verejnej ponuky cenných papierov, osobe žiadajúcej o prijatie na obchodovanie na regulovanom trhu, osobe s riadiacou zodpovednosťou u emitenta a osobe s ňou spriaznenou a vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt sankcie podľa odseku 1 písm. a), e) a i).

Podľa § 170 ods. 3 zákona o cenných papieroch, emitent cenných papierov podľa odseku 1 a emitent, ktorého cenné papiere boli prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu môže rozhodnúť, že s cennými papiermi sa prestane obchodovať na burze cenných papierov, rozhodnúť o zmene podoby zaknihovaného cenného papiera na listinný cenný papier alebo prijať iné rozhodnutie, ktoré má za následok, že sa s cenným papierom prestane obchodovať na burze cenných papierov len za podmienok a postupom podľa § 119; za takéto rozhodnutie sa považuje aj neplnenie informačných povinností ustanovených osobitným zákonom 103) alebo také ďalšie skutočnosti, ktoré majú alebo budú mať za následok vylúčenie akcií emitenta z regulovaného trhu.

Podľa § 28 ods. 4 zákona o dohľade, výrok vykonateľného rozhodnutia je záväzný pre účastníkov konania a orgány verejnej moci.

47. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že predmetom konania je procesný postup krajského súdu, ktorý po tom ako zistil, že žalovaný zmenil preskúmaným rozhodnutím prvoinštančné rozhodnutie o uložení pokuty sťažovateľovi vo výške 3.000 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej mu zo zákona o cenných papieroch, žalobu proti rozhodnutiu žalovaného zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

48. Kasačný súd po podrobnom preštudovaní predloženého súdneho spisu a pripojených administratívnych spisov zistil, že rozhodovanie o kasačnej sťažnosti je vecou obdobnou, ktorá bola predmetom konania pred kasačným súdom napríklad vo veciach sp. zn. 3Asan/33/2019 alebo 6Asan/22/2019, preto kasačný súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia poukazuje na svoje skoršie rozsudky vo vyššie uvedených veciach, s ktorými sa plne stotožňuje a konštatuje, že argumentácia sťažovateľa v podanej kasačnej sťažnosti nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých správny súd zamietol jeho žalobu.

49. Vo svetle uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/33/2019 zo dňa 26.02.2020, v ktorom kasačný súd v obdobnej právnej veci uviedol:

„11. ... Kasačný súd v danom prípade nemohol hodnotiť ekonomickú, sociálnu, morálnu ani racionálnu stránku manžérskeho opatrenia sťažovateľa. V danom prípade sťažovateľ vedome porušil povinnosti uložené mu žalovaným v rozhodnutí č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 a uprednostil záujem spoločnosti.

12. Napadnuté rozhodnutie č. OLP-15/2016-S zo dňa 21.02.2017 o uložení pokuty predsedovi predstavenstva ako fyzickej osobe je svojou povahou exekučným rozhodnutím. Sťažovateľ ako predseda predstavenstva nezabezpečil splnenie povinností vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalovaného č. ODT-11265/2013-3. Cieľom napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty 3000,--€ sťažovateľovi bolo zabezpečiť vymožitelnosť regulačných oprávnení pri dohľade nad finančným trhom, uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím žalovaného v základnom konaní proti spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. Ide o procesný inštitút na zabezpečenie vymožitelnosti už existujúceho exekučného titulu. Preskúvanie jeho zákonnosti sa obmedzuje iba na zistenie, či exekučný titul vydaný v základnom konaní (rozhodnutie žalovaného č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014) nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Tieto vlastnosti rozhodnutia preukazuje doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorú sťažovateľ nespochybňoval. Sťažovateľ v dôvodoch pod bodom II. kasačnej sťažnosti namietal meritórne dôvody, ktoré sa však týkali základného rozhodnutia a ktoré mali byť preskúvané v základnom konaní a opravnom konaní vo vzťahu k rozhodnutiu

žalovaného č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktoré bolo potvrdené Rozhodnutím Bankovej rady Národnej banky Slovenska č. GUV-832/2014 zo dňa 24.06.2014 a súčasne bol rozklad zo dňa 15.04.2014 spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. odmietnutý ako oneskorene podaný s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014 bolo doručené Podtatranskej hydine, a.s. v piatok dňa 28.03.2014 a rozklad bol podaný na poštovú prepravu dňa 16.04.2014, t.j. dva dni po uplynutí zákonnej 15 - dňovej lehoty. Potvrdzujúci výrok bol síce nesprávny, pretože takýto výrok môže byť iba v prípade včasného podania rozkladu. Výrok o oneskorení odmietnutí však bol vecne správny a správne bola vyznačená i doložka právoplatnosti odo dňa 15.04.2014.“

50. Kasačný súd rovnako poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Asan/22/2019 zo dňa 08.07.2020 v obdobnej právnej veci, z odôvodnenia ktorého vyplýva:

„45. Kasačný súd uvádza, že sťažovateľ ako člen predstavenstva nezabezpečil splnenie povinností vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalovanej č. ODT-11265/2013-3. Cieľom žalobou napadnutého rozhodnutia o uložení pokuty 3 000,- Eur sťažovateľovi bolo zabezpečiť vymožitelnosť regulačných oprávnení pri dohľade nad finančným trhom uložených právoplatným a vykonateľným rozhodnutím žalovanej v základnom konaní proti spoločnosti Podtatranská hydina, a.s. Napadnuté rozhodnutie č. OLP-14/2016-S zo dňa 21.02.2017 o uložení pokuty sťažovateľovi je svojou povahou exekučným rozhodnutím, pričom ide o procesný inštitút na zabezpečenie vymožitelnosti už existujúceho exekučného titulu. Preskúvanie jeho zákonnosti sa obmedzuje iba na zistenie, či exekučný titul vydaný v základnom konaní (rozhodnutie žalovanej č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014) nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Tieto vlastnosti rozhodnutia preukazuje doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorú sťažovateľ nespochybňoval.

46. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietaný dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP ohľadom porušenia práva na spravodlivý proces kasačný súd uvádza, že sťažovateľovi bolo riadne doručené oznámenie o začatí správneho konania, ku ktorému sa písomne vyjadril. Dňa 05.04.2016 mu bola doručená výzva na oboznámenie sa so spisovým podkladom ku konaniu, pričom na oboznámenie sa so spisovým materiálom sa nedostavil. ...

48. V danom prípade nebolo potrebné vykonať ústne konanie a predvolávať na účastníkov konania, postačovalo konanie, ktoré prebehlo na základe zistených skutočností vyplývajúcich z najmä listinných dôkazov a taktiež zo všeobecne známych skutočností NBS. Kasačný súd preto nesúhlasí s názorom sťažovateľa o arbitrárnosti odôvodnenia rozsudku krajským súdom a postup krajského súdu a žalovanej považuje za legitímny.

49. K námietke sťažovateľa, že argumentácia krajského súdu, v zmysle ktorej nepriaznivá finančná situácia emitenta cenných papierov nie je zákonným dôvodom na to, aby sa emitent zbavil vzniknutej a trvajúcej zákonnej povinnosti vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie všetkých ním vydaných akcií, nie je odôvodnená a má za následok nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, kasačný súd uvádza, že zlá finančná situácia nemôže byť zákonným dôvodom na to, aby si spoločnosť Podtatranská hydina a.s., ale aj akákoľvek iná spoločnosť ako eminent nespĺnila a zároveň sa zbavila svojej zákonnej povinnosti podľa zákona o cenných papieroch. Vyplýva to napríklad aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorý poukázal krajský súd vo svojom rozsudku (sp.zn. 3SŽ/15/2014 zo dňa 30.06.2015). Podľa názoru kasačného súdu záchrana spoločnosti pred krachom nemôže stáť nad právoplatným rozhodnutím orgánu žalovanej a nad zákonnými povinnosťami, ktoré sú spoločnosti uložené.

50. Sťažovateľ namietal, že za danú situáciu nezodpovedá a nemôže mu byť na ujmu. Je pravdou, že existuje možnosť vyvinenia členov predstavenstva akciovej spoločnosti, ak konajú s odbornou starostlivosťou v zmysle § 194 ods. 4 Obchodného zákonníka. V tomto prípade sa však nemožno odvolávať na vyvinenie s ohľadom na konanie s odbornou starostlivosťou, a to najmä s poukazom na už vyššie spomenuté - záujem spoločnosti nemožno považovať za nadradený zákonným povinnostiam spoločnosti a ani nad výkonom právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

51. Kasačný súd sa nestotožnil ani s názorom sťažovateľa o využití fakultatívnej možnosti neuloženia pokuty, pretože sťažovateľ ako člen predstavenstva mal povinnosť zabezpečiť splnenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia NBS a tým, že si svoju povinnosť nespĺnil.“

51. Na zdôraznenie správnosti právnych záverov vyslovených v rozhodnutí krajského súdu považoval

kasačný súd za potrebné vyjadriť sa k niektorým námietkam sťažovateľa (viď nižšie).

52. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za preukázané, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne.

53. V ďalšom kasačný súd ustálil, že má za nesporný skutkový stav tak, ako bol zistený žalovaným, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami žalovaného ako aj s jeho právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutí žalovaného nezistil porušenie žiadneho z ustanovení príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 27 zákona o dohľade, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení žalovaný uviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami sťažovateľa a s jeho vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

54. Vo svetle uvedeného považuje kasačný súd zistenie skutkového stavu na posúdenie veci za dostačujúce. Kasačný súd uvádza, že rovnako má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v preskúmanom rozhodnutí. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje.

55. Kasačný súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

56. Zo skutkového stavu je pre kasačný súd nesporné, že NBS ÚDF vydala rozhodnutie č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktorým podľa § 144 ods. 5 písm. a) v spojení s ustanovením § 144 ods. 1 písm. e) zákona o cenných papieroch uložila spoločnosti Podtatranská hydina a.s. pokutu vo výške 10.000 eur a podľa ustanovenia § 144 ods. 5 písm. a) v spojení s ustanovením § 144 ods. 1 písm. a) citovaného zákona uložila opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov spočívajúce v tom, že do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia má spoločnosť povinnosť uskutočniť úkony vedúce k vyhláseniu povinnej ponuky na prevzatie vlastných akcií spoločnosti Podtatranská hydina a.s. v súlade s ustanoveniami zákona o cenných papieroch, a to za porušenie ustanovenia § 170 ods. 3 v spojení s § 119 zákona o cenných papieroch, ktorého sa spoločnosť Podtatranská hydina a.s. dopustila tým, že po ukončení obchodovania s cennými papiermi emisie ISIN CS0009022454 na regulovanom voľnom trhu Burzy cenných papierov v Bratislave, a.s. neuskutočnila povinnú ponuku na prevzatie. Sťažovateľ, ako člen predstavenstva spoločnosti Podtatranská hydina a.s., uvedené skutočnosti v konaní nepopieral, naopak v písomnom vyjadrení k veci zo dňa 11.03.2016 uviedol, že povinnosť uloženú zákonom spoločnosť Podtatranská hydina a.s. nemohla splniť z dôvodu, že zákonnou prekážkou na uskutočnenie povinnej ponuky na prevzatie vlastných akcií je nedostatok finančných prostriedkov potrebných na úhradu protiplnenia a poukázal na ustanovenie § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka, povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov. Uviedol, že ak by členovia predstavenstva prijali akékoľvek rozhodnutie smerujúce k odkúpeniu akcií za tejto nepriaznivej finančnej situácie, konali by proti záujmom spoločnosti a všetkých jej akcionárov, pretože by to viedlo k zániku spoločnosti a zároveň by uprednostnili záujmy niektorých akcionárov (ktorí sa dlhodobo snažia o odpredaj svojich akcií) proti záujmom ďalších akcionárov. Zdôraznil, že k úkonom smerujúcim k vyhláseniu povinnej ponuky na prevzatie spoločnosť pristúpi bezodkladne po tom, ako to dovoľí finančná situácia spoločnosti a že

akákoľvek uložená sankcia by viedla k zániku spoločnosti, resp. k vyhláseniu konkurzu. Preskúvaným rozhodnutím žalovaného v spojení s prvoinštančným rozhodnutím orgánu verejnej správy bola následne sťažovateľovi, podľa ustanovenia § 144 ods. 4 písm. a) v spojení s ustanovením § 144 ods. 1 písm. e) zákona o cenných papieroch, uložená pokuta 3 000 eur za porušenie ustanovení § 170 ods. 3 a § 119 zákona o cenných papieroch v spojení s ustanovením § 28 ods. 4 zákona o dohľade, keď ako člen orgánu, ktorý riadi spoločnosť a koná v jej mene, nezabezpečil splnenie rozhodnutia č. ODT- 11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.04.2014.

57. Vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na ustanovenia § 119 ods. 1 zákona o cenných papieroch mal kasačný súd za jednoznačné, že v danom prípade sťažovateľ vedome porušil povinnosť uloženú mu právoplatným a vykonateľným rozhodnutím žalovaného (č. ODT-11265/2013-3 zo dňa 25.03.2014), a teda dôvody, o ktoré sťažovateľ oprel kasačnú sťažnosť neboli relevantné na to, aby kasačný súd rozhodol v jeho prospech. Sťažovateľom tvrdené dôvody mali subjektívnu povahu s cieľom poukázať na ním nezavinené okolnosti, v dôsledku ktorých spoločnosť Podtatranská hydina a.s. si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie ňou vydaných akcií. Existencia správneho deliktu ako aj nesplnenie opatrenia na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov boli preukázané a nespochybnil ich ani samotný sťažovateľ.

58. Kasačný súd rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov možno vyvodíť záver, že nepriaznivá finančná situácia emitenta cenných papierov nepredstavuje zákonný dôvod na to, aby sa emitent zbavil svojej vzniknutej a trvajúcej zákonnej povinnosti vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie všetkých ním vydaných (emitovaných) akcií, čo platí aj pre spoločnosť Podtatranská hydina a.s. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné na tomto mieste dať do pozornosti sťažovateľa, že žalovaný je pri rozhodovaní viazaný platnými právnymi predpismi a ustálenou súdnou judikatúrou, pričom kasačný súd má za preukázané, že žalovaný taktó pri uložení pokuty sťažovateľovi postupoval. Pochybnosti sťažovateľa o správnosti postupu žalovaného vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením a pocitmi, nezakladajú dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Preto námietky sťažovateľa ohľadne nesprávnej rozhodovacej praxe nepovažoval kasačný súd za dôvodné.

59. Kasačný súd ustálil, že námietka sťažovateľa o absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu vo vzťahu k viacerým jeho žalobným námietkam sa nezakladá na pravde, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu je zrejmé, že konajúci súd v odôvodnení rozsudku venoval námietkam a vyjadreniam sťažovateľa adekvátnu pozornosť (napr. odsek 42 až 45, 49 až 51, 54, 55, 58 odôvodnenia rozsudku krajského súdu). Sťažovateľ podľa názoru kasačného súdu nepreukázal, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný, a že sa vyznačuje prvkom arbitrárnosti. Naopak, kasačný súd má za to, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde. Krajský súd podrobne, logicky a vecne správne interpretoval zákonné ustanovenia a dostatočným spôsobom sa vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie.

60. Kasačný súd v ďalšom zdôrazňuje, že sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosť a skutkový stav, ktorý bol zistený žalovaným, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutie žalovaného považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

61. Pokiaľ teda, krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa proti rozhodnutiu žalovaného za nedôvodné a rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a žalobu sťažovateľa podľa § 190 S.s.p. zamietol, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody, ktoré sú uvedené vyššie.

62. Záverom kasačný súd konštatuje, že situáciu, v ktorej sa sťažovateľ ocitol, môže sťažovateľ vnímať ako nespravodlivú krivdu, avšak jeho subjektívne pocity nestoja nad zákonom, preto v predmetnom prípade nebolo možné rozhodnúť v jeho prospech.

63. Námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Po vyhodnotení závažnosti kasačných námietok žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 461 S.s.p nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti sťažovateľa, a preto ju ako nedôvodnú zamietol.

64. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

65. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.